

Premis en el millor moment

L'entrega a Barcelona dels setzens premis Enderrock reforcen la idea que la música pop del país viu un moment històric

G. VIDAL / Barcelona
● Els premis Enderrock van tornar a certificar, ahir a la sala Bikini de Barcelona, la salut de ferro de la qual gaudeix en l'actualitat la música a Catalunya. Nous va-

lors com ara Els Amics de les Arts (reconeguts amb set guardons) i artistes amb la vàlua més que contrastada com ara Quimi Portet (artista de l'any, segons la crítica) van anar desfilant per un escenari des del

qual Òscar Dalmau, àlies *Phil Musical*, va anar donant la benvinguda a tots els premiats. Lluís Gendrau, director del Grup Enderrock, va obrir la vetllada, de més de tres hores de durada, tot assegurant que el

pop català viu un dels millors moments de la seva història. «Aquests premis en són la millor mostra», va assegurar. La festa va tenir les actuacions de Pepper Pots i, entre d'altres grups, d'Anna Roig.

Les gironines Pepper Pots –a les quals se'ls va entregar el premi de la crítica al millor disc en altres llengües– van obrir la vetllada amb aquesta picada d'ull al so Motown que tant ha seduït el públic català... i el japonès. Anna Roig i L'Ombre de Ton Chien, minuts més tard, amb el també penedesenc Cesk Freixas, van deixar constància de l'heterogeneïtat dels valors musicals que puguen. Mazoni, acompanyat de Les Mazoni (Bikimel, Helena Miquel i Gemma Solés), va oferir el concert número 16 dels 31 que té apuntats a l'agenda per a aquest mes de març. Gerard Quintana va fer valer el perquè ha estat guardonat amb el millor disc de cançó. I, ja cap al final d'una vetllada que va superar les tres hores, els triomfants Amics de les Arts i el grup de Montcada La Pegatina –eufòric després d'haver exhaurit totes les entrades per al concert de la Sala Apolo de la setmana vinent– van coronar la nit amb dues actuacions enèrgiques.

Els premis Enderrock, que van reunir músics, empresaris de discogràfiques, promotors, periodistes i altres agents d'un sector que es nega a abaixar el cap davant la crisi, van reconèixer –a banda dels grups enumerats en la peça adjunta– Produccions Battall, RGB Management, el Festival de Jazz de Terrassa, la sala Jamboree i Antoni Mas.

Les gironines Pepper Pots, en l'inici de l'entrega dels premis. A sota, Lluís Gendrau, director del grup Enderrock, dirigint-se al públic. / JUANMA RAMOS

PREMIS ENDERROCK

PREMIS DE LA CRÍTICA

- ▶ Millor artista de l'any: Quimi Portet
- ▶ Millor disc de l'any i millor disc de cançó d'autor: Els Amics de les Arts (*Bed & Breakfast*)
- ▶ Millor disc de pop-rock: Mazoni (*Eufòria 5 Esperança 0*)
- ▶ Millor disc de folk: Pep Gimeno Botifarra (*Te'n cantaré més de mil*)
- ▶ Millor disc català en altres llengües: The Pepper Pots (*Now!*)
- ▶ Millor disc de jazz per la crítica: Agustí Fernández (*Un llamp que no s'acaba mai*)

PREMIS SEGONS LA VOTACIÓ POPULAR

- ▶ Millor grup de pop-rock: La Pegatina
- ▶ Millor disc de pop-rock: At Versaris (*A cada passa*)
- ▶ Millor directe de pop-rock: Manel
- ▶ Millor cançó de pop-rock: Whiskyn's (*Vitralls*)
- ▶ Millor artista de cançó d'autor: Cesk Freixas
- ▶ Millor disc de cançó d'autor: Gerard Quintana (*Deterratenterrat*)
- ▶ Millor directe de cançó d'autor: Els Amics de les Arts
- ▶ Millor cançó de cançó d'autor: Els Amics de les Arts (*L'home que treballa fent de gos*)
- ▶ Millor grup de folk: Pep Gimeno Botifarra
- ▶ Millor disc de folk: Pep Gimeno Botifarra (*Te'n cantaré més de mil*)
- ▶ Millor directe de folk: Al Tall
- ▶ Millor cançó de folk: Pep Gimeno Botifarra (*Cant de batre*)
- ▶ Millor disc de jazz per votació popular: Víctor de Diego (*Evolution*)
- ▶ Millor artista de jazz: Guillermo Klein & Girona Jazz Project
- ▶ Millor nova proposta de jazz: Sant Andreu Jazz Project
- ▶ Millor disc internacional de jazz: Abdullah Ibrahim & WDR Big Band Cologne (*Bombella*)
- ▶ Millor grup català en altres llengües: Love of Lesbian
- ▶ Millor grup revelació: Els Amics de les Arts
- ▶ Millor DVD: Lax'n'Busto (*Lax'n'Busto a l'Apolo*)
- ▶ Millor lletra de cançó: Els Amics de les Arts (*L'home que treballa fent de gos*)
- ▶ Millor disseny de portada: Els Amics de les Arts (*Bed & Breakfast*)
- ▶ Millor web: www.lapegatina.com
- ▶ Millor sala de concerts: Apolo + La [2] (Barcelona)
- ▶ Millor videoclip: Anna Roig i L'Ombre de Ton Chien (*Je t'aime*)

L'últim Centelles?

M. PALAU / Barcelona
● En plena polèmica pel cas *Centelles*, l'historiador Ricard Vinyes ha decidit donar a la Biblioteca de Catalunya un fotomuntatge que el fotoperiodista va crear per a la Festa del Treball del 1983. El mateix Vinyes va animar Centelles a fer aquesta peça com a homenatge a Karl Marx i a nou comunistes catalans rellevants. Acabada la festa, el fotomuntatge va acabar rebregat pels terres de la seu del PSUC, Centelles

el va trobar per casualitat, i el va regalar a Vinyes.

Dos anys després, Centelles moria i, possiblement, aquesta obra sigui la seva darrera creació. A la Biblioteca de Catalunya, estan encantats amb la donació i, per celebrar-ho, han muntat una exposició (fins al 6 d'abril), en què llueix del tot el fotomuntatge. Ahir, en el context de la felicitat donació i també de la trista polèmica, es va organitzar una taula rodona per parlar del probable

Últim Centelles (que és ara el títol de l'exposició) i per debatre entorn les polítiques del patrimoni català. Van dir-hi la seva Dolors Lamarca, la directora de la Biblioteca de Catalunya; Josep Cruanyes, advocat i historiador; Francesc Fontbona, director de la Unitat Gràfica de la Biblioteca de Catalunya, i el mateix Ricard Vinyes. Un dels fills d'Agustí Centelles, Sergi, que era present a la sala, molest com sempre per les intervencions

que l'acusen, a ell i al seu germà, d'haver deixat Catalunya sense el patrimoni del seu pare, va tornar a oferir a les administracions del país les còpies positivades pel seu pare (més de 500) que la seva família conserva, i que és l'únic que no han venut al Ministeri de Cultura. «Si les volen, que ens les demanin. Ep, de gratis, res.» L'últim Centelles que es quedarà a Catalunya és el que ha donat Ricard Vinyes? El temps ho dirà.

Vinyes, Lamarca, Fontbona i Cruanyes, ahir. / JUANMA RAMOS